

12 Ιουλίου 2014

Ψυχίατρος ή Πνευματικός;

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης /
Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Ὁ
ὉΣΙΟ
Σ

ΠΟΡ
ΦΥ
ΡΙ
Ω

Ὁ
ὉΣΙΟ
Σ

Ὁ
ΚΑΥΣΟ
ΚΑΛΥ
ΒΙΤΗΣ

ΠΑΪΣΙ
Ω

Ὁ
ΧΡΥ
ΘΕΣΣΑ
ΛΟΝ

ΓΡΕΠΕΙ ΠΛΗ
ΓΗΣΤΩΝ
ΕΦΛΙΟΥΡΙΟ
ΕΣΘΘΟΥΡΕ
ΓΛΙ ΠΛΗΡΗ
ΔΥΤΗΣΩΡΕ
ΤΩ ΧΡΙΣΤΩ

Ὁ
ΌΣΙΟ
Σ

ΠΟΡ
ΦΥ
ΡΙ
ΟΣ

Ὁ
ΌΣΙΟ
Σ

Ὁ
ΚΑΛΙΣ
ΤΟΣ
ΚΑΛΥ
ΒΙΤΗΣ

ΠΑΪΣΙ
ΟΣ

Ὁ
ΑΓΙ
ΟΣ
ΡΕΪ
ΤΗΣ

ΓΡΕΠΕΙ ΠΛΗ
ΓΗΤΙΣΘΗΕ
Ε ΦΛΙΟΥΤΙΟ
Ε ΣΘΘΟΥΤΕ
ΓΛΙ ΠΛΗ ΠΗ
ΛΥΤΗΣΘΗΕ
ΤΩ ΧΡΙΣΤΟ

Τι μας συμβουλεύουν οι γέροντες π.Πορφύριος και π. Παΐσιος.

Για να θεραπευθούν τα διάφορα ψυχικά-ψυχολογικά νοσήματα, θα πρέπει να απομακρυνθούν τα πνευματικά τους αίτια, που είναι τα πάθη (με κυρίαρχο τον εγωισμό) καθώς και οι δαίμονες με τις ενέργειές τους.

« Τι θα πει άγχος, νεύρα, ψυχασθένειες;» ερωτούσε ο π. Πορφύριος. Και απαντούσε: «Εγώ πιστεύω ότι υπάρχει διάβολος σ' όλα αυτά. Δεν υποτασσόμεθα στον Χριστό με αγάπη. Μπαίνει ο διάβολος και μας ανακατεύει»[1].

Αυτά βέβαια (τα πάθη και οι δαίμονες) δεν απομακρύνονται με χάπια ούτε με ηλεκτροσόκ, αλλά με το μυστήριο της Γενικής Εξομολόγησης. Ο άνθρωπος θα πρέπει να εξομολογηθεί με ειλικρίνεια τα αμαρτήματα όλης του της ζωής, τα κύρια γεγονότα που την σημάδεψαν, καθώς και το πως εκείνος τα αντιμετώπισε, όπως δίδασκε ο θεοφώτιστος Γέροντας Πορφύριος[2].

Ο Γέροντας Παΐσιος, επίσης, «ενώ συνιστούσε στους ασθενείς να συμβουλεύονται χριστιανούς ιατρούς –«διότι τους φωτίζει ο Θεός» κατά το λόγιό του– είχε εκφράσει επανειλημμένως την απαρέσκειά του προς τα «ψυχολογικά» βιβλία, αλλά και προς αυτήν την ίδια την «ψυχολογία» και την «ψυχιατρική», η οποία ασκείται από επιστήμονες και ιατρούς, οι οποίοι δεν πιστεύουν στην ύπαρξη της ανθρώπινης ψυχής, όπως την δέχεται η θεολογία της Ορθόδοξης Ανατολικής Εκκλησίας. Όντας ο ίδιος βαθύς γνώστης, Χάριτι Θεού, του μυστηρίου της ενοικούσης στον άνθρωπο λογικής και νοεράς ψυχής, των φυσιολογικών αλλά και των παθολογικών εκδηλώσεών της, στενοχωριόταν και υπέφερε πολύ, όταν έβλεπε τις βαριές αστοχίες και τα λάθη στην αντιμετώπιση των ασθενών αυτών, τα οποία είχαν σοβαρότατες συνέπειες για τον ασθενή και το περιβάλλον του.

Δεδομένου δε ότι οι πλείστοι ακαδημαϊκοί δάσκαλοι της ψυχιατρικής θεωρούν ότι τα «ψυχικά φαινόμενα» έχουν μόνον βιολογικό υπόβαθρο –θεώρηση, η οποία συνιστά άρνηση της ύπαρξης άυλης, νοεράς και λογικής ψυχής στον άνθρωπο– ήταν πολύ επιφυλακτικός η αρνητικός για πολλές «θεραπείες» που εφάρμοζαν οι προαναφερθέντες ψυχίατροι.

Ο Γέροντας Παΐσιος, συμφωνώντας με τον Γέροντα Πορφύριο θεωρούσε ότι τα αίτια των περισσότερων ψυχικών ασθενειών είναι πνευματικά και ότι τα «ψυχοφάρμακα» δεν θεραπεύουν, αλλά έχουν μόνον κατασταλτικό χαρακτήρα, και ότι είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται με φειδώ σε περιπτώσεις πασχόντων «ψυχασθενών», έως ότου καταστή εφικτή η επικοινωνία με αυτούς»[3].

Κατόπιν η συμβολή του μυστηρίου της Γενικής Εξομολόγησης είναι καθοριστική για την οριστική και ολοκληρωτική ψυχική-πνευματική θεραπεία με την Θεία Χάρη.

Είθε να παύσει ο αποπροσανατολισμός του σύγχρονου ανθρώπου, που τείνει να υποκαταστήσει τον Πνευματικό με τον ψυχολόγο η τον ψυχίατρο και ο οποίος μάταια αναζητεί την ψυχική του θεραπεία εκεί που δεν υπάρχει.

«Πάνε να ηρεμήσουν οι άνθρωποι», παρατηρεί ο Γέρων Παΐσιος, «είτε με ηρεμιστικά είτε με θεωρίες γιόγκα, και την πραγματική ηρεμία, που έρχεται, όταν ταπεινωθή ο άνθρωπος, δεν την επιδιώκουν, για να έρθη η θεία παρηγορία μέσα τους»[4].

Η αληθινή ηρεμία έρχεται με την Θεία Χάρη, η οποία προσλαμβάνεται από τους ταπεινούς. «Η εξωτερική μόρφωση με το άγχος», επισημαίνει πάλι ο σοφός Γέροντας, «οδηγεί καθημερινώς εκατοντάδες ανθρώπων (ακόμη και μικρά παιδιά με άγχος!) στις ψυχαναλύσεις και στους ψυχιάτρους και κτίζει συνεχώς Ψυχιατρεία και μετεκπαιδεύει ψυχιάτρους, ενώ πολλοί ψυχίατροι ούτε Θεό πιστεύουν ούτε ψυχή παραδέχονται. Επομένως, πως είναι δυνατόν αυτοί οι άνθρωποι να βοηθήσουν ψυχές, αφού και οι ίδιοι είναι γεμάτοι από άγχος; Πως είναι δυνατόν ο άνθρωπος να παρηγορηθή αληθινά, αν δεν πιστέψη στον Θεό και στην αληθινή ζωή, την μετά θάνατον, την αιώνια; Όταν συλλάβη ο άνθρωπος το βαθύτερο νόημα της ζωής της αληθινής, τότε φεύγει όλο το άγχος του και έρχεται η θεία παρηγορία, και θεραπεύεται. Αν πήγαινε κανείς στο Ψυχιατρείο και διαβαζε στους ασθενείς τον Αββά Ισαάκ, θα γίνονταν καλά όσοι πιστεύουν στον Θεό, γιατί θα γνώριζαν το βαθύτερο νόημα της ζωής»[5].

Η θεραπεία υπάρχει μόνο στο αληθινό Ψυχιατρείο, την Ορθόδοξη Εκκλησία, και παρέχεται δωρεάν από τον Ιατρό των ψυχών και των σωμάτων μας, τον Κύριο Ημών Ιησού Χριστό.

Το θέμα των παθών, των αποτελεσμάτων τους, καθώς και της θεραπείας των είναι τεράστιο και φυσικά δεν μπορούμε να το εξαντλήσουμε. Ταπεινά θα τραβήξουμε κάποιες πινελιές για να βοηθηθούμε όλοι στον καθημερινό πνευματικό μας αγώνα, έχοντας μία όσο το δυνατόν πληρέστερη εικόνα για τα πάθη και τα αποτελέσματά τους, με κυρίαρχα την λύπη και την κατάθλιψη.

Ο αγώνας αφορά στον αγιασμό του «σκεύους» μας, της ψυχής και του σώματός μας.

Η ψυχική-πνευματική υγεία και σωτηρία έχει τεράστιο αντίκτυπο στο σώμα. Διότι ο,τι σχετίζεται με την ψυχή σχετίζεται και με το σώμα, το οποίο ουδόλως

απαξιώνεται μέσα στην Ορθοδοξία.

Ιερομόναχος Σάββας Αγιορείτης

<http://HristosPanagia3.blogspot.com>

[1]Γέροντος Πορφυρίου Ιερομονάχου, Ανθολόγιο Συμβουλών, Έκδοσις Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος, Μήλεσι, εκδ.7η, 2008.

[2]Γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου, Βίος και Λόγοι, Έκδοσις Ζ , Ιερά Μονή Χρυσοπηγής, Χανιά 2006, (Στο εξής: Βίος και Λόγοι Ζ), σελ. 370.

[3]Γέροντος Παΐσιου, Γ7. Προς Βασίλειον,Τίμιος Σταυρός 23/7/1977. Βρίσκεται στο: Ψυχολογία - Βιβλία ψυχολογίας και «ψυχολογικά» προβλήματα (Γέροντας Παΐσιος), http://hristospanagia3.blogspot.com/2010/09/blog-post_1291.html.

Μαρτυρία

από το βιβλίο: «ΚΕΙΜΕΝΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ Γέροντος ΠΑΪΣΙΟΥ του ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ 1924-1994», ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΑΓΙΟΤΟΚΟΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ, Θεσσαλονίκη 2009, ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΖΟΥΡΝΑΤΖΟΓΛΟΥ ΕΠΙΣΜΗΝΑΓΟΣ Ε.Α.

[4]Γέροντος Παΐσιου του Αγιορείτου, Λόγοι Α , ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ

“ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ”, ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 2001

- Δεύτερο Μέρος - Κεφάλαιο 3ον «Απλοποιήστε την ζωή σας, για να φύγη το άγχος»

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr

[5]Ο. π.